

Aan de stadsdeelcommissie Amsterdam Noord
t.a.v. het dagelijks bestuur en de commissieleden
Buikslotermeerplein 2000
1025 XL Amsterdam

Amsterdam,
28 januari 2024

Betreft: herontwikkeling Het Groene Veld
Per email verstuurd: bestuursondersteuning.sdn@amsterdam.nl.

Beste leden van het dagelijks bestuur en de commissie,

Steevast, als ik arriveer op Het Groene Veld, verzink ik in de waan van het arriveren op een piratenschip die ronddrijft op de tectonische platen van Amsterdamse gronden. Ik sla linksaf na de brug en open de deur van mijn persoonlijke kraaiennest, een atelier die ik deel met twee andere kunstenaars, Ildikó Horvath en Su Melo. Als ik opkijk van mijn werktafel zie ik een portret van Wittgenstein hangen schuin boven de semi-functionerende waterkoker. Ik heb zijn bovenarm gedecoreerd met een anker en een papegaai (inclusief ooglapje) op zijn linker schouder geplaatst. Dit om Wittgenstein onderdeel te maken van het piratenschip, het piratenschip dat voor mij Het Groene Veld representeert. Piraterij is een belangrijk methodologisch denkbeeld in mijn kunstenaarschap: (queer) piraterij in mijn oogpunt maakt ruimte om te denken over alternatieve manieren van samenleven en samenwerken die gericht zijn op de elementaire verstrengeling van solidariteit en veelvormigheid. Zoals Astrida Neimanis, feministisch schrijfster, zegt over piraterij: alles is mogelijk op de wateren, piraten drijven door landschappen die de verstrakte normativiteit bevragen.

Ik zie het als mijn morele obligatie, als taal liefhebber, een primordiale obsessie te hebben met Ludwig Wittgenstein en zijn oeuvre. Telkens als ik naar de lichtelijk met koffie bespatte foto kijk denk ik aan zijn leuze: *De betekenis van woorden ligt in hun gebruik*. Dit motiveert me dagelijks om verder te denken dan taal, dat dingen betekenis krijgen door hun gebruik, door wie ze gebruikt worden en hoe. Met deze brief hoop ik U mee te kunnen nemen in mijn gedachten over de betekenis en het belang van Het Groene Veld en hoe ik denk dat de manier waarop Het Groene Veld gebruikt wordt en door/met wie van groot belang is voor het Amsterdamse sociaal-culturele klimaat.

Mijn naam is Aimée Phillips, recentelijk afgestudeerd van de Gerrit Rietveld Academie en aspirant kunstenaar, archivist en schrijfster. In mijn sculpturale werken en teksten houd ik mij vooral bezig met onderwerpen zoals (hierboven al benadrukt) queer piraten, het grotesque en carnivalesque, erotiek, science fiction in kritische theorie en de hedendaagse discours met betrekking tot 'lichaampolitiek' en queerness. Het Groene Veld en de Slibvelden, met hun frivole ingezetenen en de diversiteit aan ambachten en kunstuitingen is een grote inspiratiebron en vormen de basis ingrediënten voor de brandstof in de motor van mijn praktijk. Mijn waardering gaat uit naar hoe Het Groene Veld ruimte faciliteert voor samenkomst en samenwerkingen in multidisciplinaire verbanden. De betrekking van de buurt, maar ook de stad Amsterdam als geheel, in deze verweving zie ik dagelijks plaatsvinden vanuit mijn kraaiennest. Er gaat een bepaalde onzelfzuchtigheid uit van het voormalig Rioolwaterzuivering-terrein met haar ondergrondse rioolpijp-systemen die borrelend en fluisterend opduiken in het genereuze groen.

Afgelopen oktober bewoog ik me voort op het jaarlijkse festival hier op Het Groene Veld (dragende de naam 'Metal-Morphosis') door een kakofonie aan verschijningsvormen, geluiden en geuren. Het voelde als een soelaas onderdeel te mogen zijn van deze collectieve celebratie van inventiviteit en veerkrachtigheid waar iedereen welkom is. Ik stuitte op een oude bekende en in het verloop van ons gesprek zei zij iets wat tot vandaag nog door-echoot. Ze beschreef Het Groene Veld als een plek voor ongehoorzame feestelijkheid

(‘insubordinate conviviality’), als een plek waar de gezamenlijke aandrang er is om te doen alsof vrijheid al alomtegenwoordig is (‘acting as if one is already free’).

Dit is dan ook de intentie die ik graag als vlag zal hijsen op de mast van dit piratenschip: Het Groene Veld biedt een open en speculatieve ruimte om te denken over andere (non-patriarchale, anti-racistische, inclusieve, non-kapitalistische) wegen van samenzijn en samen creëren. Een collectiviteit die gemotiveerd wordt door de kruisbestuiving tussen diverse groepen en individuen. Voor sommigen zullen de pijpen fluisteren in het groen, voor sommigen zal er een onmiddellijke Pavlov reactie zijn op de geuren uit de keuken van het restaurant, voor sommigen zullen de ledematen sidderen met het verlangen naar aritmisch voetenwerk op muziekavonden en ongehoorzame feestelijkheid, voor sommigen betekent dit ondergedompeld te worden in de performatieve kunsten, voor sommigen zal het het gevoel zijn meegedragen te worden met sociaal-maatschappelijke conferenties en bijeenkomsten en voor sommigen is het een verademing zich te wanen op een steigerend piratenschip.

Het behouden van een ruimte die dit (onder andere, en nog veel meer) faciliteert is, naar mijn mening, in de huidige tijd van centraal belang. De intentie die hier collectief uitgedragen wordt resoneert ver voorbij de balustrades van het piratenschip.

Ik nodig U dan ook graag uit in de warme en ronkende buik, eens te komen luisteren naar de fluisteringen van het ondergrondse pijpsysteem of gezamenlijk geïnspireerd te raken door Wittgenstein. Immers, een plek krijgt zijn betekenis door diens gebruik.

Met vriendelijke groet,

Aimée Phillips

Gedeeld atelierhouder op Het Groene Veld